

Муха й Бджола (скорочено)

Леонід Глібов

Весною Муха-ледащиця
Майнула у садок
На ряст, на квітки подивиться,
Почуть Зозулин голосок.
От примостилась на красолі
Та й думає про те,
Що як то гарно жить на волі.
Коли усе цвіте.
Сидить, спесиво (1) поглядає.
Що робиться в садку;
Вітрець тихесенько гойдає.
Мов панночку яку...
Побачила Бджолу близенько:
— Добридень! — каже їй. —
Оддиш хоч трохи, моя ненько.
Сідай отут мерщій.
— Та ніколи мені сидіти, —
Одвітує Бджола, —
Вже час до пасіки летіти:
Далеко від села.
— Яка погана, — Муха каже, —
На світі доленька твоя:
Раненько встане, пізно ляже...
Мені б отак — змарніла б я.
За тиждень би головоньку схилила.
Моє життя, голубко мила, —
Талан як слід:
Чи де бенкет (2), чи де обід.
Або весіллячко, родини, —
Такої гарної години
Ніколи не втеряю я:
І їм, і ласую доволі, —
Не те що клопоти у полі
І праця бідная твоя! —
На річ таку Бджола сказала:
— Нехай воно і так;
Та тільки он що я чувала,

Що Муху зневажає всяк,
Що де ти не поткнешся
Або до страви доторкнешся, —
Тебе ганяють скрізь: Непрохана не лізь.
— Стару новинку, — каже Муха, —
Десь довелось тобі почути!..
Запевне, дурень дурня слуха...
Велике діло — проженуть!
Не можна в двері — я в квартиру
Або пролізу в іншу дірку —
І зась усім!
Нехай ся байка мухам буде.
Щоб не сказали часом люде,
Що надокучив їм.

(1) Спесиво — зарозуміло, чванькувато.

(2) Банкет — урочистий обід, сніданок або вечеря, що влаштовуються на честь кого-небудь.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Кажуть, що нахабство — друге щастя. Про тих, хто користується таким девізом у житті, в алегоричній формі говорить Л. Глібов у байці "Муха й Бджола". Бджола — трудяща людина, яка не може без праці. хоче жити чесно заробленим. Муха — це та людина, що живиться чужою працею, нахабно забирає придбане, зроблене іншими, ще й хизується при цьому. Таких людей-нероб зневажали раніше й зневажають тепер.